

Bruselj, 21.5.2013
COM(2013) 292 final

**SPOROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU, EVROPSKEMU
EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ**

Prizadevanja za maksimiranje razvojnega učinka migracij

**Prispevek EU k dialogu ZN na visoki ravni in nadaljnji ukrepi za krepitev povezave
med razvojem in migracijami**

SPOROČILO KOMISIJE EVROPSKEMU PARLAMENTU, SVETU, EVROPSKEMU EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ

Prizadevanja za maksimiranje razvojnega učinka migracij

Prispevek EU k dialogu ZN na visoki ravni in nadaljnji ukrepi za krepitev povezave med razvojem in migracijami

1. UVOD

Dialog ZN na visoki ravni (v nadaljnjem besedilu: dialog ZN) o mednarodnih migracijah in razvoju iz septembra 2006 je bil prvi dogodek na visoki ravni, ki ga je Generalna skupščina Združenih narodov posvetila izključno razpravi o večrazsežnostnih vidikih mednarodnih migracij in razvoja. Drugi dialog ZN bo potekal 3. in 4. oktobra 2013.

Migracije so vse bolj v središču pozornosti na mednarodni ravni ter veljajo za pomembno orodje spodbujanja razvoja izvornih in namembnih držav. To je bilo med drugim potrjeno tudi v poročilu delovne skupine v okviru ZN iz leta 2012 o razvojni agendi ZN po letu 2015 „Uresničevanje prihodnosti, ki si jo želimo za vse“. To poročilo migracije opredeljuje kot ključno razsežnost dinamike svetovnega prebivalstva ter kot dejavnik, ki omogoča vključujoč gospodarski in družbeni razvoj.

Okrepljena regionalna in globalna mobilnost oseb, strukturne spremembe v svetovnem gospodarstvu in sedanja gospodarska kriza ustvarjajo nove priložnosti in izzive za izvorne, tranzitne in namembne države. Letošnji dialog ZN pomeni edinstveno priložnost za pripravo globalne agende za učinkovito in vključujoče upravljanje migracij ter za opredelitev ukrepov, ki krepijo vlogo migrantov kot posrednikov inovacij in razvoja. Glavna tema dialoga ZN 2013 je „Opredelitev konkretnih ukrepov za boljšo usklajenost in sodelovanje na vseh ravneh, ki bodo povečali koristi mednarodnih migracij za migrante in države ter okrepili njihov pomen za razvoj, obenem pa zmanjšali negativne posledice takšnih migracij“¹.

Prizadevanja za čim večji pozitiven vpliv migracij na razvoj je pomembna prednostna naloga politike EU, kar dokazuje njen dvojni okvir na tem področju. Migracije in razvoj so eno od štirih prednostnih področij globalnega pristopa k vprašanju migracij in mobilnosti (GAMM)², ki določa splošen okvir zunanje migracijske politike EU. Migracije so tudi posebna prednostna naloga v agendi EU za spremembe³, ki določa okvir razvojne politike EU. Perspektiva migrantov je osrednja značilnost globalnega pristopa k vprašanju migracij in mobilnosti, krepitev človekovih pravic migrantov pa je medsektorska prednostna naloga vseh ukrepov EU na področju migracij in razvoja.

Namen tega sporočila je dvojen. Zagotavlja podlago za skupno stališče EU in njenih držav članic (v nadaljnjem besedilu: EU) v okviru dialoga ZN, vključno s ključnimi sporočili za okrepljeno sodelovanje na svetovni ravni. Struktura oddelkov 2–5 je zato prilagojena predmetom razprav na štirih okroglih mizah v okviru dialoga ZN. Poleg tega je v poglavju 6 Sporočila opisano, kako bi lahko EU v svojih politikah in praksah okrepila povezavo med migracijami in razvojem ter sprejela ukrepe za sistematično namenjanje pozornosti vlogi, ki jo imajo migracije in mobilnost v procesu trajnostnega razvoja. Ta oddelek tako pomeni tudi odgovor na zahtevo Sveta za bolj „ambiciozen in daljnosežen“ pristop k vprašanju migracij in

¹ Resolucija Generalne skupščine ZN št. 67/219 z dne 21. decembra 2012.

² COM(2011) 743 final: Sporočilo o globalnem pristopu k vprašanju migracij in mobilnosti.

³ COM(2011) 637 final: Sporočilo o povečanju učinka razvojne politike EU: agenda za spremembe.

razvoja na ravni EU, kot je določeno v sklepih Sveta z dne 29. maja 2012 o globalnem pristopu k vprašanju migracij in mobilnosti.

2. OKROGLA MIZA ŠT. 1: OCENJEVANJE VPLIVOV MEDNARODNIH MIGRACIJ NA TRAJNOSTNI RAZVOJ IN OPREDELITEV USTREZNIH PREDNOSTNIH NALOG ZA PRIPRAVO RAZVOJNEGA OKVIRA PO LETU 2015

2.1. Potreba po širšem pogledu na povezavo med migracijami in razvojem

Razprava o migracijah in razvoju se tradicionalno osredotoča na manjše število pomembnih vprašanj, vključno z denarnimi nakazili zdomcev in izseljencev, diasporo, begom možganov in krožnimi migracijami, ter prednostno obravnava migracije v države OECD in ne migracij med državami z nizkimi in srednje visokimi prihodki. Politike in njihovo izvajanje na teh „tradicionalnih“ področjih, tudi na ravni EU, je mogoče še izboljšati⁴, vendar so potrebna večja prizadevanja, saj ta pristop ne zadošča, da bi celovito obravnavali vsa pereča vprašanja.

Vse države sveta se soočajo z gibanji prebivalstva in ta trend se bo verjetno še stopnjeval. Od ocenjenih 214 milijonov mednarodnih migrantov na svetu jih je večina (150 milijonov) državljanov držav, ki niso članice OECD. Večina mednarodnih migracij se pojavlja znotraj regij, predvsem na območju držav v razvoju. Na primer, po nekaterih ocenah več kot 80 % vseh afriških migrantov prebiva v afriških državah, ki niso njihove izvirne države.

Poleg tega so **migracije v državah v razvoju** pomemben, vendar pogosto spregledan pojav, ki ustvarja priložnosti in izzive, podobne priložnostim in izzivom mednarodnih migracij.

Poleg tega, da je razvoj tesno povezan z migracijami, krepi **mobilnost** (kratkotrajni obiski poslovnežev, delavcev, študentov, turistov, sorodnikov itd.) in se zanaša nanjo. Mobilnost je bistveni element pri krepitvi vloge urbanih središč globalnega juga kot žarišč razvoja in vozlišč gospodarske, družbene in kulturne izmenjave ter prispeva k vključevanju držav v razvoj v regionalne in svetovne trge.

Prisilne migracije so še naprej svetovni izziv. Velika večina celotne svetovne begunske populacije, ki zajema več kot 15 milijonov ljudi, živi v državah v razvoju, pri čemer gre pogosto za dolgotrajno begunstvo, kar pomeni velik izziv za gostiteljske skupnosti. Vendar pa je lahko navzočnost beguncev in drugih prisilnih migrantov tudi vir novih priložnosti in koristi za nacionalno in lokalno gospodarstvo, zlasti njihov človeški kapital, vključno z zagotavljanjem poklicnih kvalifikacij ter ustvarjanjem povpraševanja po blagu in storitvah. Ukrepi za izkoriščanje potenciala beguncev in njihovega prispevka k razvoju krepijo njihovo samozaupanje in tako izboljšujejo kakovost zaščite beguncev, kar koristi tudi državam gostiteljicam.

Podnebne spremembe in degradacija okolja imajo že zdaj vse večji vpliv na migracije in mobilnost, iz razpoložljivih dokazov pa izhaja, da bo v prihodnosti večina gibanj potekala bodisi znotraj držav v razvoju bodisi med njimi⁵.

Migracije in mobilnost imajo zelo velik pozitiven in negativen vpliv na napredek pri doseganju trajnostnega **gospodarskega**, **socialnega** in **okoljskega** razvoja v izvornih in namembnih državah z nizkimi in srednjimi prihodki:

⁴ Delovni dokument služb Komisije o migracijah in razvoju (SEC(2011) 1353 final), ki je priložen sporočilu Komisije o globalnem pristopu k vprašanju migracij in mobilnosti z dne 18. novembra 2011, vsebuje številne predloge na tem področju.

⁵ SWD(2013) 138 final: Delovni dokument služb Komisije o podnebnih spremembah, degradaciji okolja in migracijah.

- Za **izvirne države** so gospodarske koristi migracij dobro dokumentirane in vključujejo prispevke za zmanjšanje revščine z denarnimi nakazili zdomcev in naložbenimi pobudami diaspore. Finančni, človeški in socialni kapital diaspore lahko tudi neposredno prispevajo k doseganju socialnih razvojnih ciljev, vključno z razvojnimi cilji novega tisočletja na področju zdravja in izobraževanja. Podobno lahko tudi denarna nakazila in drugi prispevki migrantov pomagajo izboljšati prilagajanje škodljivim učinkom podnebnih sprememb v matičnih skupnostih. Delovne priložnosti v tujini lahko pomagajo motivirati mlade za pridobitev ustreznih znanj in spretnosti. Vendar pa so posledice človekovega razvoja zapletene, kot izhaja iz pomislekov o begu možganov in negativnih socialnih posledicah migracij za tiste, ki ostanejo v matični skupnosti. Na primer, migracije imajo lahko negativen vpliv na razvojne cilje novega tisočletja na področju zdravja, saj prispevajo k begu možganov in neenaki svetovni porazdelitvi zdravstvenih delavcev.
- **Namembnim državam** lahko dobro upravljane migracije pomagajo premostiti vrzeli na trgu dela, zagotovijo delovno silo kot gibalno strukturne preobrazbe gospodarstva, spodbujajo inovacije z dinamičnostjo migrantov in prispevajo k sistemom socialne varnosti. Migracije in mobilnost so lahko izziv za upravljanje urbanizacije, vendar so prav tako ključnega pomena za delovanje mest kot središč rasti. Če ni učinkovitega upravljanja, so lahko stroški migracij precejšnji, migracije pa so lahko vir socialnih napetosti v odnosu s prebivalstvom gostiteljske skupnosti (kar pogosto izkoriščajo populistične skupine) in vir pritiska na omejene vire. Nenadzorovane migracije lahko tudi stopnjujejo varnostne grožnje, zlasti v ranljivih državah.

Migracije so zato hkrati **priložnost in izziv za razvoj**. Nedvomno imajo pozitiven učinek na prizadevanja pri doseganju številnih razvojnih ciljev novega tisočletja. Vendar pa lahko škodljivi učinki slabo upravljanih migracij ovirajo napredek pri doseganju trajnostnega razvoja.

2.2. Migracije in razvojni okvir za obdobje po letu 2015

Komisija pozdravlja vse večjo pozornost, namenjeno vprašanju vključitve dejavnikov, ki omogočajo razvoj (kot so migracije in mobilnost), v razvojno agendo ZN po letu 2015⁶. Pozdravlja tudi razpravo o možnosti razvoja kazalnikov kakovosti za različne vidike upravljanja migracij. Storitno je treba vse potrebno, da bo prispevek dialoga ZN k reševanju teh vprašanj relevanten za ta širši proces po letu 2015 in bo vključen vanj.

Na podlagi navedenega so razprave o populacijski dinamiki v okviru razvojne agende po letu 2015 ter mednarodne konference na področju populacije in demografije po letu 2014 dobra priložnost za obravnavo razvojnih izzivov in priložnosti, ki jih ustvarjajo migracije in mobilnost, vključno s povezavami z dogajanjem na svetovnem trgu dela, širšimi demografskimi gibanji v različnih regijah in gibanji prebivalstva v državah v razvoju.

2.3. Ključna sporočila za dialog ZN

- *Migracije in mobilnost je treba priznati kot „dejavnike, ki omogočajo“ razvoj.* Obravnavati bi jih morali razvojni akterji na vseh ravneh, poleg tega bi jih bilo treba vključiti v razvojni okvir za obdobje po letu 2015. Spodbujanje učinkovitega upravljanja migracij je bistveno za maksimiranje pozitivnih in minimiziranje negativnih učinkov migracij na razvoj.

⁶ Stališče Evropske komisije o razvojni agendi po letu 2015 je podrobneje opredeljeno v dokumentu COM(2013) 92 final: Sporočilo „Dostojno življenje za vse – odpraviti revščino in zagotoviti trajnostno prihodnost v svetu“.

- *Agendo na področju razvoja in migracij bi bilo treba razširiti*⁷. Priznati bi bilo treba vse večji pomen migracijskih tokov znotraj držav v razvoju in med njimi, značilnosti njihovih pozitivnih in negativnih povezav z gospodarskim in socialnim razvojem pa bi bilo treba obravnavati v nacionalnih in regionalnih razvojnih politikah.
- *Medsebojno povezanost podnebnih sprememb, degradacije okolja in migracij je treba upoštevati v večji meri, zlasti znotraj razvojnega okvira.*

3. OKROGLA MIZA ŠT. 2: UKREPI ZA ZAGOTOVITEV SPOŠTOVANJA IN VARSTVA ČLOVEKOVIH PRAVIC VSEH MIGRANTOV, ZLASTI ŽENSK IN OTROK, UKREPI ZA PREPREČEVANJE TIHOTAPLJENJA MIGRANTOV IN TRGOVINE Z LJUDMI IN BOJ PROTI NJIMA TER UKREPI ZA ZAGOTOVITEV UREJENIH, ZAKONITIH IN VARNIH MIGRACIJ

3.1. Človekove pravice vseh migrantov

Spoštovanje pravic migrantov in beguncev je **ključni element politik EU**. EU ima napredne politike za varstvo pravic migrantov. V zadnjem desetletju je sprejela vrsto direktiv, katerih cilj je zagotoviti enako obravnavo na področjih, kot so zaposlovanje, izobraževanje in usposabljanje. Načelo enakosti je zapisano v Evropski konvenciji o človekovih pravicah in Listini EU o temeljnih pravicah, ki veljata za državljane EU in državljane tretjih držav.

Pravila EU o migracijah določajo najvišje standarde **pravic socialne varnosti** za migrante. Na primer, državljani tretjih držav lahko po petih letih zakonitega prebivanja, če izpolnjujejo določene pogoje, pridobijo enake pravice kot državljani EU glede socialnega varstva, socialne pomoči in socialne zaščite⁸.

EU je zavezana **boju proti rasizmu, ksenofobiji in diskriminaciji** migrantov in oseb z migrantskim ozadjem (kot sta druga in tretja generacija migrantov), zagotavljanju poštene obravnave državljanov tretjih držav ter spodbujanju **politike vključevanja** s pravicami in obveznostmi, primerljivimi s pravicami in obveznostmi državljanov EU. Evropska unija je razvila številne instrumente v podporo vključevanju priseljencev, ki zakonito prebivajo v EU, vključno z Evropskim skladom za vključevanje, evropsko spletno stranjo o vključevanju, Evropskim forumom za vključevanje in „Priročnikom o vključevanju za oblikovalce politik in strokovne delavce“.

EU je zavezana spodbujanju enako visokih standardov tudi v svoji zunanji migracijski politiki. Krepitev varstva **človekovih pravic migrantov** je **medsektorska prednostna naloga** EU pri sodelovanju s tretjimi državami. EU se je zavezala, da bo pomagala krepiti politike vključevanja ter spodbujati varstvo pravic migrantov in beguncev v partnerskih državah in z njihove strani. To zajema boljši dostop do temeljnih in drugih pravic, kot so dostop do izobraževanja in zdravstvenega varstva, pravica do dela in pravica do prostega gibanja, izkoreninjanje apatridnosti, odprava arbitrarnega pridržanja migrantov, dostop do pravnega varstva in enaka obravnavo na področju zaposlovanja, kot je je deležno domače prebivalstvo.

Zaščita pravic migrantov je obravnavana v celovitem mednarodnem **pravnem in normativnem okviru**. Temeljni pravni akti, ki jih morajo države uporabljati za migrante in domače prebivalstvo, so Splošna deklaracija o človekovih pravicah, Mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah ter Mednarodni pakt o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah, Ženevska konvencija iz leta 1951 o statusu beguncev in Protokol iz leta 1967 k navedeni konvenciji, Konvencija o statusu oseb brez državljanstva iz leta 1954,

⁷ Ukrepi, ki jih je treba v zvezi s tem sprejeti na ravni EU, so opisani v oddelku 6.

⁸ Člen 11 Direktive Sveta 2003/109/ES o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L 16, 23.1.2004).

Konvencija ZN o zmanjšanju števila oseb brez državljanstva iz leta 1961, Konvencija o otrokovih pravicah, palermska protokola ZN proti tihotapljenju migrantov in trgovini z ljudmi, Mednarodna konvencija o odpravi vseh oblik rasne diskriminacije, Konvencija ZN proti mučenju in Konvencija Mednarodne organizacije dela o dostojnem delu za delavce v gospodinjstvu. Vendar pa so še vedno potrebna precejšnja prizadevanja za boljše **izvajanje** mednarodno sprejetih okvirov in **zagotavljanje** varstva človekovih pravic migrantov, zlasti na nacionalni in regionalni ravni. V tem okviru bi bilo treba razviti politike in sprejeti ukrepe za spodbujanje varstva človekovih pravic ljudi v nezakonitem položaju.

Države članice EU niso pogodbenice **Konvencije Združenih narodov o varstvu pravic vseh delavcev migrantov in članov njihovih družin** iz leta 1990, saj v navedeni konvenciji ni ustrezno opredeljena razlika med ekonomskimi in socialnimi pravicami zakonitih in nezakonitih delavcev migrantov, kar ni v skladu z nacionalnimi politikami in politikami EU ter torej pomeni temeljno oviro za pristop h konvenciji. Po vsebinski plati namreč pravni akti EU zagotavljajo daljnosežno varstvo zakonitih in nezakonitih migrantov ter pogosto tudi obsežnejše zaščitne ukrepe zanje, kot jih določa zgoraj navedena konvencija. Dolgoročno gledano bo morda možen ponovni pregled veljavnega sestavljenega normativnega okvira, vključno z možnostjo priprave nove konvencije, ki bo obravnavala pravice vseh delavcev migrantov ter bo prilagojena stvarnosti in izzivom 21. stoletja.

3.2. Urejene, zakonite in varne migracije

Komisija je za obveščanje migrantov o njihovih pravicah in postopkih priseljevanja leta 2011 vzpostavila **portal EU o priseljevanju**⁹. Portal zagotavlja informacije za državljane tretjih držav, ki se želijo preseliti v EU. Nudi praktične informacije o postopkih v vsaki državi članici za vsako kategorijo migrantov. EU proučuje tudi možnost podpiranja ustanovitve namenskih **informacijskih centrov za migracije in mobilnost** v nekaterih partnerskih državah za lažje izvajanje ukrepov pred odhodom ter ukrepov v zvezi z vrnitvijo in ponovnim vključevanjem.

Mešana gibanja, v katerih ljudje iz različnih družbenih okolij in z različnimi potrebami uporabljajo iste migracijske poti in prevozna sredstva, so v izziv državam, kar zadeva nadzor potreb različnih skupin. Bistvenega pomena je, da organi pri upravljanju teh tokov zagotavljajo mednarodno zaščito osebam, ki jo potrebujejo, ter da so nezakoniti migranti deležni dostojne obravnave in se ne obravnavajo kot storilci kaznivih dejanj.

Migranti v nezakonitem položaju so pogosto **ranljivejši** za izkoriščanje in zlorabo. Nezakonite migracije omejujejo zmožnost migrantov, da bi podpirali svoje izvorne države, in večajo verjetnost negativnih posledic za namembne države.

EU je trdno zavezana izvrševanju zakonodaje in politik za zmanjšanje obsega nezakonitega priseljevanja. Spodbuja poti zakonitih migracij ter si prizadeva preprečiti nezakonite migracije in se bori proti njim, tudi z upravljanjem meja ter politikami vračanja in ponovnega sprejema. EU sprejema tudi ukrepe za **sankcioniranje tistih, ki zlorablajo migrante**. Direktiva o sankcijah zoper delodajalce iz leta 2009 je ključni pravni akt, ki vsebuje določbe za zmanjšanje pravnih nejasnosti in preprečitev izkoriščanja nezakonitih migrantov. Navedena direktiva ne določa nobenih sankcij zoper delavce migrante z neurejenim statusom, ampak se osredotoča na delodajalce, ki zlorablajo migrante v ranljivem položaju.

EU prav tako pomaga državam v razvoju pri krepitvi njihovih politik in zmogljivosti za zagotovitev urejenih, zakonitih in varnih migracij. Podpira agendo za dostojno delo in socialno zaščito ter spodbuja izvajanje politik, ki omogočajo regionalno mobilnost dela. Prav

⁹ <http://ec.europa.eu/immigration>.

tako spodbuja integrirano upravljanje meja kot sredstvo za vzpostavitev **odprtih in varnih meja** ter za spodbujanje spoštovanja pravic na meji, vključno s pravico do prošnje za azil.

Na mednarodni ravni bi bilo treba dodatno pozornost posvetiti **potrebam po pomoči in zaščiti migrantov, ki se znajdejo v težkih humanitarnih razmerah, življenjski nevarnosti in stiski**, bodisi na poti bodisi med bivanjem v državi gostiteljici. Posebno pozornost bi bilo treba nameniti ženskam in otrokom ali drugim osebam, ki so v posebej ranljivem položaju.

3.3. Trgovina z ljudmi

Zavezanost EU k preprečevanju tihotapljenja migrantov in boju proti njemu ter njena prizadevanja za odpravo trgovine z ljudmi se odražajo v številnih pobudah, ukrepih in programih financiranja, ki se izvajajo od devetdesetih let prejšnjega stoletja. Leta 2011 je bila sprejeta direktiva o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti njenih žrtev¹⁰, ki je pomenila velik premik naprej. Navedena direktiva se ne osredotoča samo na kazenski pregon, temveč si prizadeva tudi za preprečevanje kriminalitete ter žrtvam trgovine z ljudmi zagotavlja zaščito in priložnost, da si opomorejo in se ponovno vključijo v družbo. Poleg tega strategija EU za odpravo trgovine z ljudmi iz leta 2012¹¹ vsebuje ukrepe za zagotovitev boljšega sodelovanja in usklajevanja med vsemi akterji na področju odprave trgovine z ljudmi, vključno z organi javne uprave, civilno družbo in mednarodnimi organizacijami. Prihodnji ukrepi bodo zajemali financiranje raziskav in projektov, vzpostavitev platform, razvoj smernic in dobrih praks, usposabljanje itd.

Trgovina z ljudmi je tudi prednostno vprašanje zunanjega sodelovanja, ki se sistematično obravnava v sporazumih in partnerstvih s tretjimi državami ter v vseh dialogih EU o migracijah in mobilnosti.

3.4. Ključna sporočila za dialog ZN

- *Vse države članice bi morale zagotavljati varstvo človekovih pravic migrantov kot medsektorsko prednostno nalogo politike in spoštovati relevantne mednarodne pravne akte na področju človekovih pravic.*
- *Vse države bi morale spoštovati človekovo dostojanstvo ter varovati človekove pravice in temeljne svoboščine migrantov, ne glede na njihov status. Sprejeti bi morale zavezo za zaščito prosilcev za azil in ranljivih migrantov (kot so mladoletniki brez spremstva, žrtve trgovine z ljudmi, ženske in otroci) ter krepitev njihove vloge.*
- *Vse države članice bi morale razviti nacionalne politike za vključevanje migrantov v družbo ter za preprečevanje ksenofobije in diskriminacije in boj proti njima, tudi v zvezi z ljudmi z migrantskim ozadjem. Morale bi odločno ukrepati proti vsem oblikam izkoriščevalskega zaposlovanja zakonitih in nezakonitih migrantov, tudi z izvajanjem učinkovitih sankcij zoper delodajalce nezakonitih tujih delavcev.*
- *Vse države bi morale ratificirati in izvrševati mednarodne pravne akte na področju boja proti tihotapljenju ljudi in trgovini z ljudmi. Sprejeti ali dopolniti bi bilo treba nacionalne in regionalne politike za preprečevanje trgovine z ljudmi ter okrepiti sodelovanje na področju preprečevanja trgovine z ljudmi, pregona storilcev zadevnih kaznivih dejanj in zaščite žrtev trgovine z ljudmi.*
- *Poudariti bi bilo treba pomen zagotavljanja informacij (potencialnim) migrantom o postopkih priseljevanja in njihovih pravicah ter ekonomskih in socialnih pogojih v izbrani namembni državi.*

¹⁰ Direktiva 2011/36/EU.

¹¹ COM(2012) 286 final.

4. OKROGLA MIZA ŠT. 3: KREPITEV PARTNERSTEV IN SODELOVANJA NA PODROČJU MEDNARODNIH MIGRACIJ, MEHANIZMI ZA UČINKOVITO VKLJUČEVANJE MIGRACIJ V RAZVOJNO POLITIKO IN SPODBUJANJE USKLAJENOSTI NA VSEH RAVNEH

4.1. Partnerstvo in sodelovanje

Učinkovita mednarodna partnerstva med državami so bistveni del prizadevanj za maksimiranje pozitivnih učinkov migracij na izvorne in namembne države ter same migrante.

EU vodi **vsestranski dialog in sodelovanje** s številnimi tretjimi državami in regijami po svetu. Takšno sodelovanje zajema vsa štiri enako pomembna področja globalnega pristopa k vprašanju migracij in mobilnosti: i) spodbujanje zakonitih migracij in lajšanje mobilnosti, ii) preprečevanje nezakonitih migracij in trgovine z ljudmi ter boj proti takim migracijam in trgovini, iii) maksimiranje razvojnega učinka migracij in mobilnosti ter iv) spodbujanje mednarodne zaščite.

EU je vzpostavila **regionalne in dvostranske dialoge** o migracijah in mobilnosti s sosednjimi državami in drugimi prednostnimi partnerji, kar omogoča opredelitev skupnih prednostnih nalog za sodelovanje vzdolž migracijskih poti. Vzpostavljena sta bila dva posebna dvostranska okvira, **partnerstva za mobilnost** ter **skupni programi o migracijah in mobilnosti**, da se omogočijo bolj poglobljeni in posameznim državam prilagojeni politični dialogi ter operativno sodelovanje s partnerskimi državami na vseh področjih globalnega pristopa k vprašanju migracij in mobilnosti. V teh dvostranskih okvirih se EU s partnerskimi državami pogaja o sklenitvi ustreznih **pravnih aktov** in jih izvršuje, vključno s sporazumi o poenostavitvi vizumskih postopkov (skupaj s sporazumi o ponovnem sprejemu) za lajšanje stikov med ljudmi v EU in njenih prednostnih partnericah. V ta namen se financirajo številni programi in dejavnosti.

Vsi politični dialogi o migracijah in razvoju bi morali biti vključujoči in po potrebi bi morali v njih sodelovati nevladni akterji, kot so zasebni sektor, organizacije delodajalcev in delavcev, akademski svet in civilna družba ter migrantske organizacije in organizacije za človekove pravice.

4.2. Vključevanje migracij v razvojne politike

Vključevanje vidikov priseljevanja in izseljevanja v razvojne strategije na vseh ravneh je **ključni prvi korak k spodbujanju okvirov upravljanja za maksimiranje razvojnega potenciala migracij in mobilnosti**. Vendar pa je napredek še vedno nezadosten, zlasti na ravni strategij partnerskih držav, kot so strateški dokumenti za zmanjševanje revščine.

Sistematično vključevanje migracij v nacionalne razvojne strategije je treba še naprej spodbujati. Če za izhodišče vzamemo razvojni model, cilje in prednostne naloge partnerskih držav, se lahko z dejavnostmi za vključitev migracij v nacionalne in sektorske razvojne strategije bistveno izboljšajo **trajnost** in **skladnost** ukrepov za maksimiranje razvojnega učinka migracij ter **odgovornost** zanje. Ukrepi bi morali temeljiti na večstranskem pristopu, ki povezuje vsa resorna ministrstva.

Nadaljnji napredek je potreben tudi na **ravni donatorjev**, vključno s Komisijo. Komisija je precej napredovala pri vključevanju migracij kot prednostnega področja v okvir zunanjega sodelovanja. V ta namen je **med letoma 2004 in 2012 za več kot 400 projektov v zvezi z migracijami** namenila **skoraj milijardo EUR**. Na področju zunanjega sodelovanja je EU dosegla pomembne rezultate pri vzpostavljanju zmogljivosti za upravljanje migracij v skladu s svojo zunanjo migracijsko politiko in cilji zmanjšanja revščine.

Vendar pa je treba zaradi dejanskega stanja na področju povečane mobilnosti oseb z nadaljnjimi prizadevanji zagotoviti, da se pri razvojnih pobudah EU na drugih področjih, kot

so zaposlovanje, človekove pravice, trgovina, kmetijstvo in okolje, v celoti upošteva potencial dobro upravljanih migracij in mobilnosti kot dejavnikov, ki omogočajo razvoj.

V podporo prizadevanjem za skupno razumevanje pomena migracij med akterji razvoja je potrebnih več podatkov o tem, kako lahko migracije pospešujejo ali zavirajo napredek pri doseganju razvojnih ciljev, zlasti v sektorjih, ki so najbolj izpostavljeni vplivu demografskih in delovnopравnih vprašanj. Potrebna so tudi orodja, da se **to znanje pretvori v operativne smernice**, sicer bodo politične zaveze v zvezi z vključevanjem migracij ostale neizpolnjene.

Komisija je pri razvojnem programiranju leta 2005 prva uporabila **migracijske profile**, ki štejejo za učinkovito orodje za razvoj primerljivih podatkov in podporo pri oblikovanju politike na področju migracij. Kratki migracijski profili so lahko koristen vir primerljivih podatkov o migracijskih tokovih, na primer ob uporabi glavnih kazalnikov, ki jih je razvila **skupina za globalne migracije**, in vodnika „Migracijski profili – kako kar najbolj izkoristiti ta proces“.

EU je v zadnjih letih močno podpirala „**razširjene migracijske profile**“, ki združujejo vse interesne skupine v postopku, prilagojenem posamezni državi. Zanj je odgovorna partnerska država, trajnost pa se zagotavlja z ustrezno krepitvijo zmogljivosti. Komisija se je zavezala, da bo pomagala partnerskim državam, ki želijo uporabiti razširjene migracijske profile za boljše razumevanje celotnega učinka migracij na njihov gospodarski, socialni in okoljski razvoj, in sicer kot podlago za bolj osredotočene ukrepe politike.

Usklajenost politik je ključnega pomena za učinkovito vključevanje migracij v razvojne politike; uresničevati bi jo bilo treba na vseh ustreznih ravneh in med njimi, ne le v nacionalnih okvirih, kot so strateški dokumenti za zmanjševanje revščine, ampak tudi na regionalni, lokalni in mednarodni ravni. EU lahko služi kot dober zgled, kako se lahko z regionalnim sodelovanjem spodbuja **usklajenost politik za razvoj** na področju migracij. Obveznost usklajenosti politik za razvoj je vključena v Pogodbo o EU, za njeno izvajanje in polletno poročanje pa so bila razvita številna operativna orodja¹².

Razvojno načrtovanje, ki ga izvajajo **organi lokalnih skupnosti**, mora biti deležno večje pozornosti v razpravah o migracijah in razvoju. Vloga mestnih upravnih organov je ključna, saj sta vedno večji obseg migracij in **urbanizacije** povezani vprašanja, ki imata velik vpliv na družbe po vsem svetu. Mesta bi lahko delovala kot pobudniki socialnih sprememb. Vendar pa se mesta v državah globalnega juga soočajo z velikimi izzivi, med drugim pri doseganju trajnostne urbanizacije. Treba bi bilo podpreti izmenjavo znanja in izkušenj med mesti o vprašanjih, kot so dostop do trga dela, vključevanje v družbo, urbanizem in mestna infrastruktura, zlasti za spodbujanje prispevka migrantov k razvoju mest/regij, npr. z oblikovanjem mreže mest in urbanih regij po vsem svetu, namenjene tem vprašanjem.

4.3. Večstranska usklajenost pri upravljanju migracij

Komisija priznava pomemben prispevek posebnega predstavnika generalnega sekretarja ZN na področju mednarodnih migracij in razvoja pri obravnavi migracijsko-razvojnih vprašanj ter morebitno vlogo skupine za globalne migracije kot foruma za usklajevanje med organi na področju migracij. Na področju vprašanj v zvezi z migracijami bi lahko poglobitev usklajevanja med vsemi pristojnimi agencijami ZN veliko prispevala k skladnejši svetovni politiki o migracijah in razvoju. Mednarodna organizacija za migracije (IOM) bi morala kot vodilna mednarodna organizacija, dejavna na tem področju, zavzeti proaktivno vlogo pri krepitvi usklajevanja znotraj sistema ZN. Posebni predstavnik generalnega sekretarja ZN ima lahko pri tem pomembno vlogo, zlasti z zagotavljanjem učinkovitega upravljanja povezovanja

¹² Delovni dokument služb Komisije z naslovom „Poročilo EU o usklajenosti politik za razvoj za leto 2011“ SEC(2011) 1627 final.

znotraj sistema ZN, vključno s skupino za globalne migracije. Svetovni forum o migracijah in razvoju se je izkazal kot dragocen forum za iskrene in odprte razprave ter je okrepil dialog in izmenjavo mnenj s civilno družbo, vključno z organizacijami migrantov. S svojim neformalnim značajem je vzpostavil zaupanje med udeleženiimi zainteresiranimi stranmi, ki bi ga bilo treba ohraniti. Doseči bi bilo mogoče dodaten napredek pri nadaljnjem razvoju in spremljanju izvajanja njegovih priporočil. Prav tako bi bila v skladu s prednostnimi nalogami predsednika svetovnega foruma o migracijah in razvoju do leta 2014 potrebna dodatna prizadevanja za okrepitev razvojnega poudarka tega foruma.

EU bo še naprej dejavna in odločna partnerica na področju večstranskega sodelovanja. Kot pravni subjekt s posebnimi pristojnostmi na področju migracij in razvoja ter v skladu z Lizbonsko pogodbo bi morala imeti ustrezno vlogo v vseh mednarodnih organih, dejavnih na področju migracij.

4.4. Ključna sporočila za dialog ZN

- *Vse države bi se morale vključiti v mednarodni dialog in sodelovanje z ustreznimi partnerji, da bi opredelile skupne prednostne naloge ter okrepile dvostransko in regionalno upravljanje migracij. Prizadevati si je treba tudi za učinkovito vključevanje civilne družbe v načrtovanje migracij in razvoja na globalni, regionalni, nacionalni in lokalni ravni.*
- *Donatorji in drugi razvojni akterji bi morali vprašanja migracij in mobilnosti učinkovito vključiti v svoje razvojne politike in instrumente. Treba bi bilo zbrati dodatne dokaze o povezavah med mobilnostjo oseb in razvojem, operativna orodja v podporo sistematičnemu vključevanju migracij v politike pa bi bilo treba še naprej razvijati.*
- *Za kar največje koristi migracij za razvoj so potrebna večja prizadevanja za zagotovitev zadostne baze znanja. Doseči bi bilo treba soglasje o vrstah podatkov in poročanja, ki so potrebni za zagotovitev zanesljivih in primerljivih pregledov migracijskih vprašanj na regionalni in svetovni ravni. Preučiti bi bilo treba mehanizme za izmenjavo nacionalnih podatkov, kot so na primer migracijski profili. Spodbujati bi bilo treba pobude v podporo državam v razvoju s krepitvijo njihove sposobnosti za zbiranje in analizo podatkov o povezavah med migracijami, mobilnostjo in razvojem. Spodbujati bi bilo treba tudi učinkovito usklajevanje na področju zbiranja podatkov in raziskav na svetovni ravni.*
- *Agencije ZN in mednarodne organizacije bi se morale zavezati k izvajanju popolnoma integriranega in usklajenega programa mednarodnih migracij, da se kar najbolj zmanjšata prekrivanje pristojnosti in tratenje omejenih virov.*

5. OKROGLA MIZA ŠT. 4: MEDNARODNA IN REGIONALNA MOBILNOST DELOVNE SILE TER NJEN VPLIV NA RAZVOJ

5.1. Mobilnost delovne sile

Evropska unija je edinstven primer uspešnega regionalnega povezovanja in njegovega prispevka k razvoju. Vzpostavila je enotni gospodarski prostor in enotno območje prostega pretoka, na katerem lahko več kot 480 milijonov evropskih državljanov potuje, dela in prebiva. Postopno je oblikovala **integriran trg dela EU** ter vzpostavila sisteme za priznavanje poklicnih kvalifikacij in prenosljivost socialnih in pokojninskih pravic med državami članicami. Mobilnost delovne sile znotraj EU je vir številnih koristi, vključno z nadaljnjo ekonomsko konvergenco ter izmenjavo znanja in spretnosti med državami članicami, večjim obsegom denarnih nakazil diaspore znotraj EU in manjšim pritiskom na

trge dela, ki se soočajo z visoko stopnjo brezposelnosti. Pravni akti EU¹³ državljanom tretjih držav podeljujejo pravice mobilnosti, ki jim omogočajo prebivanje in delo v več državah članicah.

V današnjem visoko konkurenčnem in **globaliziranem gospodarstvu** (ter trenutnim podatkom o visoki brezposelnosti v EU navkljub) bo tudi priseljevanje delovne sile iz tretjih držav v EU pomemben del prizadevanj EU za razvoj visoko usposobljene in prilagodljive delovne sile, ki se bo lahko ustrezno odzivala na demografske in gospodarske spremembe. EU namerava čim boljše izkoristiti domačo delovno silo, skupaj z migranti, ki že zakonito prebivajo na njenem ozemlju, obenem pa odpirati poti za nove ekonomske migracije na področjih, na katerih prihaja do pomanjkanja delovne sile in usposobljenih delavcev.

Z vedno večjo mednarodno mobilnostjo (delovne sile) je treba pospešiti prizadevanja na področjih, kot so priznavanje v tujini pridobljenih kvalifikacij ter prenosljivost pokojninskih pravic in drugih pravic socialne varnosti, tudi na mednarodni ravni, če je to mogoče. Na primer, vprašanje socialne zaščite migrantov bi moral obravnavati meddržavni odbor za socialno zaščito, ki je bil v letu 2011 vzpostavljen v okviru skupine G20.

Tudi **regionalna mobilnost dela** je ključna značilnost migracij v regijah v razvoju in pomeni bistveno strategijo preživetja. Mobilnost delovne sile prispeva k boljši usklajenosti ponudbe in povpraševanja na trgu dela. V času vedno večjih sprememb v porazdelitvi svetovnega bogastva so številne države v razvoju čedalje pogosteje namembne države medregionalnih delovnih migracij. Dejansko je svetovna gospodarska kriza povzročila večjo mobilnost delovne sile iz držav članic EU v nekatere latinskoameriške in afriške države. Vendar pa so okviri upravljanja delovnih migracij v mnogih namembnih državah z nizkimi in srednjimi prihodki še vedno šibki in bi jih bilo treba okrepiti, da se spodbudi razvojni učinek migracij ter zagotovita ustrezna zaščita in dostojni delovni standardi za delavce migrante.

Posebno pozornost bi bilo treba posvetiti tudi vlogi **regionalnih organizacij** na tem področju, saj imajo dobre možnosti za izboljšanje upravljanja regionalne mobilnosti delovne sile. EU je pripravljena deliti svoje izkušnje z upravljanjem mobilnosti delovne sile tudi z regionalnimi organizacijami v državah z nizkimi in srednjimi prihodki.

5.2. Ključna sporočila za dialog ZN

- *Vse države bi morale preučiti obstoječe ovire za mobilnost oseb, da se odstranijo tiste, ki z varnostnega vidika niso upravičene ter po nepotrebnem ovirajo gospodarsko konkurenčnost in regionalno povezovanje. Posebno pozornost bi bilo treba nameniti lažšanju dostopa dobronamernih potnikov ter zmanjšanju stroškov za pridobitev dokumentov in pristojbin za zaposlitev. Na podlagi navedenega bi bilo treba preučiti možnost sklica konference o mednarodni mobilnosti delovne sile in razvoju v okviru ZN.*
- *Podpreti bi bilo treba procese in regionalne organizacije, ki spodbujajo urejene migracije in mobilnost znotraj posameznih regij med državami v razvoju.*
- *Spodbujati bi bilo treba medregionalno mobilnost delovne sile, programe razvoja spretnosti ter sheme potrjevanja in priznavanja spretnosti, zlasti v sektorjih, v katerih ni dovolj usposobljenega osebja in ki bi lahko imeli korist od delavcev migrantov. Ob tem so potrebni zanesljivi regionalni pregledi gibanj v potrebah po znanju in*

¹³ Direktiva o dolgoročnem prebivanju (2003/109/ES) ali direktiva o modri karti (2009/50/ES).

spretnostih¹⁴, iz katerih lahko črpajo programi razvoja znanj in spretnosti ter so razvidne priložnosti za mobilnost.

- *Olajšati bi bilo treba krožne migracije, da se spodbudi gospodarski in socialni razvoj izvornih in namembnih držav.*
- *Spodbujati bi bilo treba učinkovit dostop do sistemov socialne varnosti v državah gostiteljicah ter prenosljivost socialnih in pokojninskih pravic, tudi z dvostranskimi ali regionalnimi sporazumi, saj bi lahko to olajšalo mobilnost in krožne migracije ter odvrčalo od nezakonitega dela.*

6. KAJ BI MORALA STORITI EU: NADALJNI UKREPI ZA KREPITEV POVEZAVE MED RAZVOJEM IN MIGRACIJAMI

Zgoraj navedena ključna sporočila so naslovljena na svetovno skupnost. Vendar je veliko mogoče in bi bilo treba storiti v okviru politik in programov EU.

V okviru zunanje migracijske politike EU je že bil dosežen velik napredek pri maksimiranju vpliva migracij iz tretjih držav v EU na razvoj izvornih držav. EU namerava nadaljevati delo na „tradicionalnih“ področjih agende (denarna nakazila zdomcev in izseljencev, diaspora, beg možganov in krožne migracije).

Vendar pa so izzivi in priložnosti, s katerimi se soočajo partnerske države v zvezi s povezavo med razvojem in migracijami, obsežnejši in zapletenejši, kot do zdaj obravnavani izzivi in priložnosti. Komisija bo zagotovila, da bo prihodnje ukrepanje EU na področju migracij in razvoja postalo resnično **vsestransko** ter bo obravnavalo vse pozitivne in negativne vplive, ki jih lahko imajo migracije na trajnostni **gospodarski, socialni in okoljski razvoj v izvornih in namembnih državah** z nizkimi in srednjimi prihodki. To zahteva preusmeritev pozornosti, da bodo razvojna vprašanja v središču ukrepanja. Za pretvorbo tega celostnega pristopa v ukrepanje so potrebni ukrepi, zlasti v okviru razvojne politike EU, ki bodo bolje obravnavali številna trenutno prezrta vprašanja, med drugim:

- **Širitev ukrepanja v okviru „tradicionalnih“ področij migracij in razvoja na raven jug-jug**, predvsem z opredelitvijo možnosti za lažji pretok denarnih nakazil zdomcev in izseljencev med državami v razvoju, in podpora raziskavam za boljše razumevanje vloge diaspor v državah z nizkimi in srednjimi prihodki kot akterjev razvoja v njihovih izvornih državah.
- Iskanje načinov za zmanjšanje stroškov in povečanje koristi migracij in mobilnosti za **namembne države** z nizkimi in srednjimi prihodki, s posebnim poudarkom na medregionalnih tokovih. V tem oziru bi bilo treba spodbujati **usklajenost nacionalnih politik zaposlovanja z aktivnimi delovnimi migracijami**.
- Poglobitev razumevanja **družbenih in gospodarskih posledic migracij** za razvoj, zlasti v sektorjih, kot so zdravstvo, izobraževanje, zaposlovanje in kmetijstvo.
- Sprejetje ukrepov za **vklučitev vseh vidikov prisilnih migracij v razvojno-migracijsko agendo** ter zagotavljanje vključitve beguncev in drugih prisilnih migrantov v dolgoročno razvojno načrtovanje. Komisija si bo zlasti prizadevala in se zavzemala za vključitev vprašanja dolgotrajnega begunstva v razvojno agendo. S tem želi zagotoviti, da bodo države gostiteljice upoštevale položaj in možni pozitivni

¹⁴ EU je v ta namen uvedla evropsko panoramo spretnosti (ki je še v postopku razvoja): <http://euskillspanorama.ec.europa.eu/>.

prispevek dolgotrajnih beguncev, da se tako preprečijo prihodnje razselitve in okrepijo prizadevanja pri iskanju trajnostnih rešitev.

- Nadaljnje preučevanje in obravnavanje povezav med **podnebnimi spremembami, degradacijo okolja in migracijami** (vključno s pomenom prilagajanja podnebnim spremembam in zmanjševanjem tveganja nesreč pri zmanjševanju razseljenosti) ter vloge migracij kot strategije za krepitev prilagajanja in zmanjševanja tveganja nesreč.
- Nadaljnje preučevanje povezav med **mobilnostjo in razvojem**, vključno z razmerjem med notranjo in mednarodno mobilnostjo ter med mobilnostjo in urbanizacijo.

Komisija bo poleg tega v okviru globalnega pristopa k vprašanju migracij in mobilnosti ter agende za spremembe spodbujala **upravljanje migracij in učinkovito usklajevanje politik** na vseh ravneh, da se izkoristi potencial migracij in mobilnosti kot **dejavnikov, ki omogočajo razvoj**. Komisija bo zlasti:

- i. spodbujala vključevanje **migracij v razvojne strategije**. Kar zadeva razvojno sodelovanje EU, bo Komisija nadaljevala usmerjeno tematsko financiranje in močno okrepiła prizadevanja za vključitev razsežnosti migracij v razvojne pobude na drugih področjih, če bo to ustrezno. Pripravljena je tudi pomagati državam v razvoju pri sistematičnem vključevanju migracij v politike, vključno s podporo razširjenim migracijskim profilom in nacionalnim migracijskim strategijam;
- ii. **okrepila upravljanje migracij v državah v razvoju in med njimi ter sodelovanje med državami v razvoju na tem področju** (zlasti na regionalni ravni), da bi se izboljšali razvojni rezultati za izvirne, tranzitne in namembne države. Komisija je pripravljena podpreti krepitev zmogljivosti na vseh ustreznih področjih, med drugim tudi z zagotavljanjem strokovnega znanja o varstvu človekovih pravic migrantov, integraciji, sistemih delovnih migracij, azilu in mednarodni zaščiti, boju proti tihotapljenju ljudi in trgovini z njimi, integriranem upravljanju meja itd. Takšni ukrepi bi morali biti popolnoma v skladu s cilji v zvezi z migracijami iz ustreznih razvojnih strategij;
- iii. dodatno spodbujala **pristop, osredotočen na migrante**, kot medsektorsko prednostno nalogo vseh ukrepov EU na področju migracij in razvoja, katere cilj mora biti pomoč migrantom, da postanejo učinkovitejši akterji razvoja. Pobude bi morale graditi na ozaveščenosti o vplivu teh ukrepov na ravni posameznika in ravni skupnosti, tudi o njihovem vplivu na migrante same, gostiteljske skupnosti in osebe, ki ostanejo v matični skupnosti.

Komisija bo o doseženem napredku pri navedenih pobudah poročala v svojem poročilu o globalnem pristopu k vprašanju migracij in mobilnosti, ki se objavi vsako drugo leto, ter v poročilu o izvajanju agende za spremembe.

7. SKLEPNE UGOTOVITVE

V EU je oblikovano območje prostega gibanja ljudi med državami Evrope, ki je mnogim po svetu vir navdiha. EU je v duhu partnerstva orala ledino z zunanjo migracijsko politiko, ki je uravnotežena in celovita. Poleg tega je daleč največja donatorica razvojne pomoči in bo še naprej zagotavljala precejšnjo podporo. Pripravljena je deliti svoje izkušnje z zainteresiranimi državami in organizacijami. EU upa, da bo dialog ZN v letu 2013 zaznamoval začetek novega obdobja sodelovanja na svetovni ravni na področju migracij in razvoja.

Komisija poziva vse pristojne organe in mednarodne organizacije na področju migracij in razvoja, naj si prizadevajo za **doslednejši, bolj vsestranski in skladnejši pristop na svetovni ravni**. Svetovni skupnosti je treba omogočiti, da izkoristi priložnosti mednarodnih migracij in se spoprime z njihovimi izzivi. V današnjem globaliziranem svetu se vse države soočajo s podobnimi izzivi, tudi v zvezi z migracijami in razvojem. Vendar pa se države z razmerami spoprijemajo na različne načine zaradi razlik v njihovih prednostnih nalogah, njihovi velikosti ter demografskih in gospodarskih značilnostih. Zato je treba z mednarodnim sodelovanjem zagotoviti, da lahko ljudje, ki se selijo v iskanju priložnosti za boljše življenje, uresničujejo svoje pravice v varnem okolju.

Evropska komisija poziva oblikovalce **razvojnih** politik in delavce v zadevni stroki, naj si bolj prizadevajo za krepitev povezave med razvojem in migracijami, in sicer z boljšim vključevanjem vprašanj migracij in mobilnosti v razvojno načrtovanje ter z večjo udeležbo na ustreznih mednarodnih forumih. Razvojni procesi so odvisni od mobilnosti, ki je potrebna za zagotovitev učinkovitega usklajevanja ponudbe in povpraševanja na trgu dela ter omogoča prenos socialnega, finančnega in človeškega kapitala. Razvoj spodbuja tudi mobilnost, saj zagotavlja več različnih možnosti ljudem, ki se selijo v iskanju priložnosti. V prihodnosti bodo številni procesi še bolj spodbujali mobilnost, vključno s spremembami v porazdelitvi svetovnega bogastva, gospodarskim povezovanjem na regionalni in svetovni ravni ter degradacijo okolja zaradi podnebnih sprememb. Če naj bi razvojna miselnost ustrezala potrebam 21. stoletja, je treba vanjo v celoti vključiti vlogo migracij in mobilnosti kot dejavnikov, ki omogočajo razvoj, ter priznati ključno vlogo učinkovitemu upravljanju migracij pri omejevanju možnih negativnih vplivov migracij na razvoj.

Poleg tega Komisija poziva oblikovalce **migracijskih** politik in delavce v zadevni stroki, naj v celoti upoštevajo razvojna vprašanja v migracijski politiki ter odgovorneje zagotavljajo spoštovanje in varstvo človekovih pravic vseh migrantov v vseh razsežnostih upravljanja migracij. Vprašanja migracij in mobilnosti so vprašanja svobode. Vsakemu posamezniku zagotavljajo priložnost in možnost vplivati na lastni življenjski položaj v gospodarskem in socialnem smislu. Vpliv spoštovanja človekovih pravic ni omejen le na posameznega migranta, saj koristi tako matični družbi kot družbi, v kateri migranti živijo in delajo. Krepitev vloge posameznikov pri uresničevanju njihovih pravic je zmagovalna strategija, tako za učinkovito upravljanje migracij kot za trajnostni razvoj.

Dialog ZN v letu 2013 bi moral prispevati k reševanju trenutnih svetovnih izzivov, zlasti s spodbujanjem vključevanja migracij in mobilnosti kot otipljivih medsektorskih prednostnih nalog v razvojni okvir za obdobje po letu 2015 in kot priznanih dejavnikov, ki omogočajo svetovni razvoj.